

Kohti unelma-ammattia

K6J1

Minna

Moikka, mä oon Minna.

Maiju

Moikka, mä oon Maiju.

Minna

Ja me tehdään teille Keudan kuudennen tuotantokauden podcastia... Nyt mä unohdin sen nimen.

Maiju

Kohti unelma-ammattia.

Minna

Ai niin, niinhän se olikin ja tota niin, meille tulee tänne vieraita, sitten me höpistään omiamme...

Maiju

Ja sitten taas höpistään omiamme.

Minna

Vastuu jää sitten teille kuulijoille tästä lopulta.

Maiju

Täysin.

Minna

Niin, eli tää on vähän nyt erilaista, mutta mä uskon että viihdytte, tulkaa mukaan.

Maiju

Tervetuloa matkalle mukaan ja jos et tuu, niin..

Minna

Se on sun häpeäsi.

Maiju

Moi.

Minna

Moi.

Joo, ja me ollaan molemmat täällä Keudassa tekemässä nyt meidän ammattitutkintoa radiotoimittajiksi ja mehän ollaan molemmat tämmöisiä vähän viihteen monitoimiheilujia, että tota niin...

Maiju

Puhu vaan omasta puolestasi.

Minna

Niin, niin, joo, joo. Kaikkea tehdään, mistä joku jotain maksaa, että...

Maiju

Aattele, siitä vielä maksetaan. Se mua jaksaa hämmentää.

Minna

Niin, niin, kyllä, mutta tota niin... Yritetään nyt pysyä sen verran aiheessa tässä. Eli tota niin, Maiju, mikä oli sun unelma-ammatti silloin, kun sä olit lapsi?

Maiju

Jaa, tuota, no, mullahan kesti aika kauan, kunnes mä tajusin, että prinsessa ei ole oikein ammatti, että mä niin kun aina ajattelin, että musta tulee joku prinsessa, tai sitten missi, ja sitten jossain vaiheessa mä tajusin, että musta ei tule missiä millään. Tiedätkö, että jos äiti on 150 ja isä 160 hattu päässä, niin musta ei todennäköisesti tule 175. Mutta tuota joo, sitten mä halusin, yhdessä vaiheessa olin ihan varma, että minusta tulee semmoinen yhdistelmäammattinharjoittaja, eli kampaaja-näyttelijä.

Minna

Ai.

Maiju

Mä en muista veinkö mä sitä ihan loppuun asti, niinku, että mitä se käytännössä olisi ollut, mutta... Mutta siitä joo, kyllä musta sitten... Siis tavallaan, mähän näyttelijäksi ole koska käynyt kouluja, että näyttelijäksihän mä oon niinku ajautunut.

Minna

Niin, lapsena jo?

Maiju

Niin. Että se se kävi vähän niinku vahingossa. Mutta tota oli se mun haaveammatti tavallaan jo pikkutyttönä. Että tota... sitä kohti.

Minna

Mutta tota niin, nythän sä oot niinku ammattinäyttelijänä kuitenkin ollut jo pitkään, niin mikä ajaa sua nyt sitten, niin kun toisaalta, niinku radion puoleen?

Maiju

No, kyllähän siihen nyt lähinnä oli se, että rupesi miettimään, että haluaisi taas opiskella ja mikä se olisi sitten mitä haluaisi opiskella ja miten pystyisi hyödyntämään sitä tavallaan olemassa olevaa ammattitaitoa, että sitten ajatteli, että koska kuitenkin hänen kanssaan on niin paljon tehnyt töitä, että osa se hauska löristä ihan työkseen. niinku ettei kukaan näe miltä sä näytät.

Minna

Niin no nyt, mä näen. Mutta tota niin, toisaalta jos ajatellaan, niinku verrataan noita vähän sillä tavalla, että kun sä teet näyttelijän työtä, niin sähän oot tietenkin jossain osa työryhmää ja vastaanäyttelijät ja kaikkia, sitten radiotyössä, niin sä melkein oot yksin siellä studiossa ja hoidat kaikki. Että mietin vaan tota sun luonnetta, että miten sä niistä namiskoista sitten niinku selviät siellä.

Maiju

Niin sehän suurin kysymysmerkki on tässä kaikessa että tota... Ei vaan siis joo, mä kyllä siis... teatterityöhän varsinkin niin sehän on tosi sosiaalista, että kyllähän mä tykkään olla kauheasti ihmisten kanssa. Mutta en minä sitä kuitenkaan poissulje, ettenkö mä yksinkään pärjäisi, että kyllähän niin kuin jokainen näyttelijä jollain tavalla niin kuin omaa ääntään vähän rakastaakin salaa ainakin, jos ei niinku julkisesti. Että tuota... Mutta se on mielenkiintoista aikaansa kutakin ja nyt opiskellaan tätä ja katotaan mitä sitten tapahtuu. Mutta onhan tää tosi teknistä, että yllähän se itsensäkin on yllättänyt, että mä jotenkin ajattelin, että tota

se riittää kun avaa suunsa ja sulkee sen ja siinä välissä tulee jotain materiaalia ulos. No, tää nyt oli huumoria, niin tota, mutta että on tosi haastavaakin. Että enhän mä ollut viiteentoista vuoteen juurikaan tietokoneeseen koskenut, että niinku muistat ekalla tunnilla, niin mullahan ei se ihan äkkiä edes käynnistynyt.

Minna

Niin, niin, ja siis se, että tietenkin me joudutaan opiskelemaan täällä kaikki ohjelmat, eli radiotyökään tänä päivänä ei ole pelkästään sitä, että sä todellakin menet tähän mikin ääreen ja alat puhumaan, vaan kyllähän siinä on hyvin lähellä some, eli tota niin pitää tehdä someen juttuja j tota niin, ei välttämättä nyt kuvaa, mutta tota niin, jos nyt katsoo noita radiojuontajia, niin kyllähän niin kun ne joka aamu aamulähetystä ennen laittaa sen silmät sirillä -kuvan ja joku surkee kahvikuppi siinä vieressä, semmoinen likainen, sek in vähän likainen, ja ei ole jaksettu pestä sitä, niin tota niin...

Maiju

Kenestä sä nyt puhut?

Minna

En itsestäni, mä tiskaan aina kaikki astiat. Vaan tuota niin, joo siis somessahan on niinku radiojuontajat, että aamulla laittaa, että "hei, tervetuloa", kuva siitä itsestä ja kahvikupista ja "tervetuloa lähetykseen" ja niinku näin, että ei se pelkästään ole sitä, että sä voit tulla niinku tuolta jostain vessan takaa.

Maiju

Veneen alta. Pubista suoraan töihin.

Minna

Niin, niin, että sinänsä, tai sitten tietenkin pitää niitä kuvia ottaa vähän aikasemmin, että tota niin...

Maiju

Sä oot miettinyt tän jo tosi pitkälle.

Minna

Että tota niin, käydään jossain ammattikuvaajalla ensin, että siitä voi tulla tosiaan sieltä veneen alta duuniin, mutta...

Maiju

Toisaalta mehän opiskellaan myös Photoshopia.

Minna

Niin, itse asiassa joo, että... Mutta se voi olla tietysti, että sitten joutuu tulemaan vielä aikasemmin töihin, että sinne photoshopataan niinku kuvat siihen.

Maiju

No, siihen palkataan sitten ihan joku oikea työntekijä.

Minna

Niin, niin, niin, totta kai, joo, niin joo, joku oikea ihminen. Mutta tota niin, joo tämä nyt jotenkin ajautui vähän oudoille, tota, viboille tää juttu, mutta...

Maiju

Haluaisitko sä kertoa, mikä Minnasta piti tulla isona?

Minna

Joo, siis musta piti tulla tuomari tai tulkki ja...

Maiju

Odotas, mä pistän silmät kiinni ja yritän kuvitella. Joo.

Minna

Joo siis, eli okei, siis oon tietenkkin lukenut kieliä, mutta se tulkki ehkä niin kun kielellisesti olisi, mutta en jaksanut sitten lukea, niinku lähteä tietenkkin nykyään ei myöskään selviä sillä, että sulla on yks kieli vaan täytyy olla niinku useita ja tota niin, no se tuomari, vähän sama juttu sitten, että...

Maiju

Olisi vähän pitänyt tehdä töitä.

Minna

Niin olisi pitänyt, joo ja katso, sitten siinä vaiheessa se oli tietysti, kun oli heppatyttö, niin oli kiva lähteä tallille mieluummin kun lähteä johonkin opiskelemaan enempi, että...

Maiju

Näetkö sä itsesi niinku hevosen selässä, että sä menet joka aamu sinne, niinku tiedätkö, niinku oikeustalolle valkoisen hevosen selässä?

Minna

Mutta eikö sen olisi pitänyt olla musta?

Maiju

Aa, joo.

Minna

Katso tuomari, jos sä mietit, että sillä on se valkoinen peruukki, mutta se ei olekaan Suomessa, eihän ne oo Suomessa...

Maiju

Mutta et sä nyt Suomeen olisi jäänytkään.

Minna

Niin, no en tietenkään

Maiju

Kun sulla oli se kieli kuitenkin.

Minna

Niin, niin joo, aivan, mä olisin ehkä mennyt tonne Englantiin ja siellä saa sen hienon peruukin ja sitten olisi voinut olla, tota niin, musta viitta ja sitten se musta hevonen. Se olisi ollut muuten aika hienoa. Mutta tosiaan, nää oli ne, eli tuomari tai tulkki. No, sitten ajauduin lukemaan kaupallista alaa, mutta tota niin, totesin että en jaksa istua toimistossa, että tuota niin, sen jälkeen sitten niin kun pop-jazzlaulua oon opiskellut ja, tota niin, harrastajateatterissa myöskin ollut ja tällä hetkellä teen myöskin stand upia, että se on mun uusin semmoinen, mistä nautin tosi paljon.

Maiju

Aluevaltaus.

Minna

No, niin joo, sillä tavalla, että alan nousee niin kun pikku portaita myöten sieltä, että tota niin, se on täysin oma maailmansa, että mikä on, niin kun jos ajatellaan, niin siellä sä voit olla todella oma itsesi tai tehdä itsellesi jonkun roolin, mutta tota niin, se on mielenkiintoista

Maiju

Mutta noissahan, mitä puhuit, että mitä kaikkea olet tehnyt ja opiskellut, niin sähän pystyt tosi hyvin hyödyntämään tässäkin niinku ammattitutkinnosta niitä.

Minna

Kyllä joo, ja just se olikin se, miksi mä niinku toisaalta hakeuduin tähän, että tällä hetkellä niin kun taiteellinen työ ja tällainen, niin se ei yksinään niinku enää riitä, että jos ajatellaan tanssimusiikkiakin, niin koronan jälkeen varsinkin, niin aika paljon tanssipaikatkin rupeaa olemaan niinku vähän huonoilla niinku rahallisilla kantimilla, niin täytyy löytyä muutakin, kun pelkästään se, tota niin, muusikon juttu tai sitten niin kun joku muu siihen rinnalle ja tää radio nyt oikeastaan tuntui siltä, että se voisi olla hyvä juttu. No, Maiju, mites tämä niin kun koulunkäynti on sujunut nyt täällä Keudassa?

Maiju

No, onhan se ollut tosi uutta ja ihmeellistä, kun viimeksi mä oon käynyt tosiaan 2006 Lahden ammattikorkeata, niin tota, onhan siitä muutama vuosi vierähtänyt, kun viimeksi oon opiskellut, että sehän on tosiaan silleen, että me ollaan viikko... "Viikko", kun yksi päivä kuukaudessa, ei kun, mites me täällä? Kuin useasti sä täällä siis käyt?

Minna

Mä käyn täällä kerran viikossa vähintään.

Maiju

No, kyllä mäkin siihen pyrin, perjantaisin. Eikö se niin ole? Joo, siis perjantaisin käydään täällä ja mä asun Jyväskylässä, niin sitten onhan siinä oma säätämisensä, että tota mä tulen tänne ja sitten se on aika tykitystä aina se päivä, mitä milloinkin on, että tota, kyllähän se aika paljon panosta vaatii kotona sitten, kertaamista ja tehtävien tekemistä ja semmoista, että, mutta tosiaan kun ikää on jo... riittävästi, sanotaanko näin, niin tota, kyllähän sitä motivaatiota...

Minna

Kyllähän sitä näkyykäin

Maiju

Niin, sen takia mä oonkin radiossa, koska mä en saa enää prinsessarooleja, enkä mä mitään vanhojen ämmien rooleja rupeaa tekemään.

Minna

Niin, mutta sehän kävisi sun luonteelle kuitenkin ihan hyvin.

Maiju

Niin, mutta katso täällä voi olla ihan mitä vaan, se hyvä puoli tässä on. Niin tuota, joo. Mutta siis mukavaa, mielenkiintoista. Onko sulla mimmoisia fiiliksiä?

Minna

No kyllä mä oon niinku kokenut haasteelliseksi, niin kun just, kun en noita Adoben ohjelmia, ettei ollut niinku kotona Photoshopia ja Premiere Prota ja kaikkea, että tietyllä tavalla haasteellista on kyllä niinku ollut opetella niitä ja tietysti kun meillä on niinku aika vähän lähiopetusta, niin sitten se jää tietysti omalle kontolle, vaikka meillä nyt tietysti, kun radiolinjalla ollaan, niin nehän ei ole meidän pääjuttuja, mutta kuitenkin että...

Maiju

Niin siis tarkoitat tota graafista puolta esimerkiksi?

Minna

Niin, mutta ne kuuluu meillä kuitenkin, että me joudutaan ne niinku tenttimään, niin kyllä niitä on ihan hyvä sitten ja pakkokin opetella, että tota niin, siinä mielessä se on ollut haasteellista, mutta onneksi nyt kotona on löytynyt myöskin vähän sitten tukea ja plus sitten YouTube on aika hyvä opettaja myöskin, että sieltähän löytyy, että jos tulee joku ongelma, niin sieltä saattaa löytyä sitten myöskin joku ratkaisu siihen.

Maiju

Niin sullahan on semmoinen henkilökohtainen tutor siellä kotona. Haluatko sä puhua siitä?

Minna

No joo, no, mun mies tietysti, kun musiikkia tehdään yhdessä, niin hän tietysti nää äänimaailmat osaa ja nää ohjelmat, että tietysti sitten kysyn apua, jos tulee semmoinen, mutta pyrin kyllä ihan itse tekemään, että, ja siltähän ne monesti tuossa tänäänkin kun kuunneltiin noita, niin siltähän se nyt vähän kuulostikin, mutta tota niin, tehtiin siis tai kuunneltiin tänään meidän kaikkien niin kun nämä, elokuvakohtauksen, oltiin tehty elokuvakohtaukseen äänet ja tuota niin... joo, oli mielenkiintoinen projekti ja vaikka samasta materiaalista periaatteessa kaikki lähdettiin, niin jokaisella oli tosi erilaiset. Että siinä tulee kyllä se niinku myöskin sitten tossa näkyy heti toi taiteellinen puoli ihmisistä, että toisilla sitä on ja toisillahan sitä sitten ei ole, että...

Maiju

Minkä takia sä katsot mua nyt?

Minna

No ei täällä muitakaan ole.

Maiju

Se on ihan totta ja mä en myöskään ollut tehnyt sitä.

Minna

Niin, no joo, mutta sitähan tehtiin siinä samassa, että tuota niin, siinä mielessä...

Maiju

Mutta hei, kotiin terveisiä Paulille. Hän on todennäköisesti meidän ainoa kuuntelijakin.

Minna

Niin, niin, joo, joo ja hänethän pakotetaan, että pannaan heti luurit päähän ja pari tuntia saa istua ja kuunnella ja arvioida. Mutta nyt meillä tuossa tota taitaa tää aika loppua pikkuhiljaa, niin oikein mahtavaa kun olit mukana hei ja meille tulee...

Maiju

Siis puhutko sä mulle?

Minna

En, kun noille kuulijoille, niille kai me tehdään.

Maiju

Niin, joo, mä, että sä kiitit mua, ole hyvä. Tää oli mullekin ihan miellyttävää.

Minna

Niin, niin, joo, joo, mutta siis mä olin kertomassa, että tännehän tulee, luojan kiitos, muitakin kuin me. Eli meille tulee hyviä vieraita tänne, jopa koitetaan saada jotain oikein kovia nimiäkin.

Maiju

Ja saadaanhan me?

Minna

Niin, käytetään kaikki meidän vaikutusvalta ja uhkaillaan lopuksi sitten, että jos ei ne meinaa tulla, niin paljastetaan niistä jotain räävittämiä juttuja.

Maiju

Todellakin.

Minna

Niin tota niin, hei, kiitos, kun olit mukana.

Maiju

Kiitos, ja kaikkea hyvää.

Minna

Joo, palataan, moi.

Maiju

Hei.